

Itē nota de ieroboā. iij. Re. xij.

De achab. iij. Re. xx.

De manasses. iij. Re. xxii.

De amon. Hester. iij.

De duob⁹ presbiteris cōtra susā
nam. Dan. xij.

De alchimio falso pditore. i. Ma
chabe. vij.

Itē quomodo iopite. et iudeos in
mari submerserūt. ij. Mach. xij.

De anthiocho. ij. Mach. nono.

Itē quomodo insurrexerūt contra
ieremiam predicantem. Ihere. xxxvij.

Judei volebant de supercilio mō
tis papitare ihesum. Luce. xij.

Judei cristū iherosolomā veniētē
vt regem adorauerunt et paulo post
clamauerunt regem non habemus
crucifige eum. Joh. xij.

Quando paulus et barnabās v
bum dei predicabant iudei contradi
cebant blasphemantes et ita cōuersi
sunt ad gentes. Act. xii. et. xiii.

Itē quomō paulū lapidauerunt
et extra ciuitatē traxerūt. Act. xij.

Item ipsi et soch eius fuerunt vic
gis celi Act. xvi.

Itē argentarius in epheso faciēns
ymagines dyane conuincit cū alijs
aristibus populū contra paulum
Actuum. xij.

Itē in iherusalem facta est turba
o et congregacio contra paulū et tra
hebāt ipsū extra templum et vix po
tuit eripi a tribuno qui cum milib⁹
superuenit et postea dixerunt nō li
cet hominem talem viuere super ter
ram. Actuum. xxi.

De obedientia et inobediencia.

Oleus deus hominem sub o
bediēcia vixit statim vt cō

dit⁹ est ipsū pceptis alligauit et qā
ipse inobediens fuit grauer cū pu
niuit. Ge. ij. et iij.

Noe deo pmpre in omnib⁹ obedi
uit et ceteris in diluuiō pereūabus
ipse cū suis saluatus ē. Gene. vii.

Præcipiens dñs de arāfione quīs
grauē esset non distulit abrahā; im
plere. Ge. xvij.

Itē pceptum de pmlacione filij
non distulit sed statū implere satnge
bat nisi dñs aliter ordinalet Ge. p
xij. Joseph patri volētū eum ad frēs
suos mittere statim paratus obedi
uit licet ipsi fratres prius de eumie
eum aculassent. Ge. xxxvij.

Obediuit moyses dño quādo du
catū populi israel sibi imposuit tñ pri
us quinquies se excusauit. Exo. iij.

Magnā obediēciā pmisserūt filij
isrl deo dicētes oīa q locutus ē dñs
fūciem⁹ licet contrarium semper fece
runt. Exo. iij.

Ipsi cū essent in deserto ad pceptū
tñ dñi tētorā erigebāt et ad imperiū
eius deponebant. Nu. iij.

Itē iuxta mandatū dñi ad terram
promissionis ascendere timuerunt s;
postea dño phibēte ascendere cona
ti sunt ideo male succēssit eis. Nu. p
ijij.

Quādo autē ex obediēciā pug
nauerūt pauci ex eis multos diuice
runt. Nu. xxxi.

Item euntes ad bellū contra mā
datum dñi et moysi multa ex eis a
pauas deuicti sūt. Nu. xij.

Quia trāsgress⁹ est achar māda
tū iosue plus fuit ī pretio superat⁹
et ipse a populo lapidat⁹ iosue. vij.

Saul offerens holocaustum cōtra
mandatum samuelis reprobatus est
i. i. Regum. xij.

Itē ipse peperat agag regi amale
th et gregib9 ouū et ceteris pāofide
o dixit ei samuel melio: ē obediēcia
q̄ v̄ ctima .i. Re. xv. Dauid licet vn
ctus eēt in regē p̄ samuele tñ obedi
ebat patri mittēti eū ad defecēdum
victualia in p̄lio existētib9 featib9
suis .i. Re. xvij. Prædixit dñs salo
mōi q̄ si faceret oia que p̄cipere ei
firmaret thronū regni sui sup̄ isrl̄ in
sempiternū si autē auerteret et non ac
cederet mādatū ei9 deleteret eū de su
p̄ficie terre. iij. Re. ix.

Et impleū ē .ijij. Re. vlamo

Cū ad mandatū helizeī naamān
indignatus recederet dixit ei fu9
domie et si p̄phetā rem grādē dixissz
tibi vtiq; facere debuissēs .ijij. Re. v

Thobias iunior auditis exhortati
omib9 p̄s. Respōdit ei oia q̄cumq;
p̄cepisti mihi pater faciā. Tho. v

Quāqd̄ p̄cipiebat mardoche9 ob
seruabat regina hester et ita aucta
faciebat q̄ eo tēpe solita erat q̄n eā
paruulā nutrebat. Hester. ij.

Pro eo q̄ recharite obedierūt pre
cepto iōdab p̄s sui de9 cessit eis vt
de ei9 serpe nō deficeret vir scās i
o spe tu di auctis dieb9. Re. xxxv. Jonas
insipienter recusabat obedire deo p̄
cipiēti vt iret ad p̄dicā3 in nimue et
iō ordināre deo piet9 ē in mari et v
uocauit eū piscis in ai9 ventre fuit
trib9 dieb9. Jon. xij. Mathathias dix
it nūcio regis antiochi et si ōnes
obediāt regi ego et filij et feates me
i legi patēri nō scēū obediem9. i. Mac
ha. ij. Cito obedierūt apostoli q̄ dñs
vocaū scāū relictiis ōnib9. Scuta sūt eū
Mathei. ix. et .ijij. de obediētib9 ver
bo et nō facto l̄ facto et nō v̄ bo p̄o
nit dñs exēplū duoz filioz q̄ p̄ vn9

dixit se inuicē in vineā p̄s et non
iuit alter negauit et tñ iuit. Mat.
xxi. Malis p̄latis etiā dñs obediē
tū eē p̄dixit. Mathei. xxij. Super
cathedrā moysi. cē. Via ergo q̄cumq;
dixerūt facite fm̄ opera autē eoz no
lite facere. cē. p̄s legi obediunt q̄n
citāā honē suscepit et q̄n in tēplo ai
oblaōib9 p̄setari voluit. Luce. ij.

Et q̄n de agno pascale cum disci
pulis comedit. Mathei. xxvi.

Ipse p̄ nob̄ obediēs factus ē patēri
vsq; ad mortē crucis. Philippē. ij.

Cū arguerēt aplia p̄ apib9 facer
dotū q̄ nō seruarent mādatū eorum
Responderunt obedire oportet deo
magis q̄ hominib9. Actu. ijij.

Saul9 ad terrā p̄stratus a domio
corcept9 statim ad obediēdū se obtu
lit dicēs dñe q̄d mē vis face. Actu
ū vij. Cornel9 ait petro ōnes nos
sumus parati audire quecūq; p̄cepta
sunt a domio. Actu. ix.

Paul9 p̄cepit aplorum et seniorū
p̄cepta custodire. Actu. xijij.

De odio

Ost peccatū p̄mēz parentū
deus statim posuit inimiciā
as inter mulierē et sp̄xm.

Ge. ij. Fixati sūt pastores de gera
ra cōtra pastores ysaac p̄ putro quē
foderūt idēo vocauit ysaac puteum i
inimicias. Ge. xxi.

Oderat esau iacob p̄to benedictioē
patris quā recepit dixitq; in corde
suo ueniēt dies luctus patris mei
ocādāmq; iacob. Gene. xxvij

Dixit iacob symeoni et leui turba
scis me et odiosū me fecistis chāncis
et phariseis habitantib9 terre huius
Gene. xxxij